

MLČANIE

AK V TEBE prebleskne myšlienka, tak ju zadrž, nevyslovuj ju hneď, ale ju živ; pretože zadržaním v mlčaní zhutnie a získa na sile ako para v pretlaku.

Tlakom a zhustením vznikne vlastnosť magnetickej účinnosti podľa zákona, že všetko silnejšie priťahuje slabé k sebe. Tým sa rovnorodé myšlienkové formy priťahujú zo všetkých strán, zhlukujú sa a zosilňujú čoraz viac moc vlastného pôvodného myslenia a napriek tomu pôsobia tak, že pôvodne vytvorený myšlienkový útvar sa pripojením cudzích útvarov obrúsi, pozmení a až pri zrelosti dostane pretvorenú podobu. To všetko dobre v sebe cítiš, avšak stále si myslíš, že je to len tvoje vlastné chcenie. *Pri žiadnej veci nedávaš len celkom svoje vlastné chcenie, ale máš pri tom vždy i cudzie!*

Čo ti hovorí tento dej?

Len zlúčením mnohých jednotlivostí môže byť vytvorené niečo dokonalé! Vytvorené? Je to správne? Nie, iba sformované! Pretože niet ničoho, čo by sa mohlo vytvoriť nanovo, pri všetkom ide iba o formovanie, nakoľko všetky jednotlivosti vo veľkom stvorení už existujú. Len tieto jednotlivosti sú dané do služieb na ceste zdokonaľovania, čo sa deje zlučovaním.

Zlučovanie! Neprechádzaj cez to povrchno, ale snaž sa zahĺbiť do tohto pojmu, že zrelosť a dokonalosť dosiahnu sa len zlučovaním. Táto zásada spočíva v celom stvorení ako klenot, ktorý má byť vyzdvihnutý! Je úzko spojená so zákonom dávania a prijímania! A čo podmieňuje správne pochopenie týchto viet? Teda ich prežitie? Láska! A preto je láska tiež najvyššou silou, ako neobmedzená moc v tajomstvách veľkého bytia!

Tak, ako sa zlučovaním utvára, brúsi a formuje jednotlivá myšlienka, tak je to aj so samotným človekom, aj s celým stvorením. Nikdy nekončiacim zlučovaním existujúcich jednotlivých foriem vznikajú novotvary silou chcenia, a to je cesta k dokonalosti.

Jednotlivec ti nemôže poskytnúť dokonalosť, iba celé ľudstvo rôznorodosťou! Každý jednotlivec má niečo, čo nutne patrí k celku. A z toho tiež vyplýva, že vysoko pokročilý človek, ktorý už nepozná pozemské žiadostivosti, miluje celé ľudstvo, nielen jednotlivca. Jedine celé ľudstvo môže rozozvučať očístou uvoľnené struny jeho zrelej duše akordom nebeskej harmónie. On má harmóniu v sebe, pretože sa zachievajú všetky struny!

Vráťme sa k myšlienke, ktorá k sebe priťahovala cudzie útvary a stávala sa čoraz

6. MLČANIE

silnejšou a silnejšou. Táto myšlienka nakoniec vystúpi z teba v pevne zomknutých vlnách sily, prenikne aurou tvojej vlastnej osoby a bude vplývať na ďalšie okolie.

Ľudia to nazývajú osobným magnetizmom. Nezasvätení povedia: „Ty niečo vyžaruješ!“ Podľa svojráznosti povahy je to buď nepríjemné alebo príjemné, prítlačivé alebo odpudzujúce. Tak sa to pociťuje!

Ty však predsa nič nevyžaruješ! Dej vybavenia tohto pocitu u druhých má svoj pôvod v tom, že ty prítahuješ magneticky k sebe všetko duchovne rovnorodé. A toto prítahovanie tvoje najbližšie okolie pociťuje. Predsa aj v tom sa uplatňuje zvrtné pôsobenie. V tomto spojení potom vycíti druhý zreteľne tvoju silu, a tak sa prebúda „sympatia“.

Maj stále pred očami: Všetko duchovné, vyjadrené našimi pojmi, je magnetické. Tiež ti je známe, že silnejšie vždy premáha slabé prítahovaním a vysávaním. Tým sa „chudobnému (slabému) berie i to málo, čo má“. Stáva sa závislým.

V tom nie je bezprávie, ale deje sa tak podľa Božích zákonov. Človek sa potrebuje len vzchopiť, správne chcieť, a je pred tým uchránený.

Teraz možno nadhodíš otázku: Čo potom, ak všetci budú chcieť byť silnými? Ak už nikomu nebude čo vziať? Potom, milý priateľu, *nastane dobrovoľná výmena*, ktorej základom je zákon, že len keď sa dáva, môže sa tiež prijímať. Preto nastane stagnácia, ale zmizne všetko menejcenné.

Tak sa stáva, že mnohí ľudia z lenivosti stávajú sa duchovne závislými a niekedy dokonca nie sú schopní ani tvoriť vlastné myšlienky.

Je treba zdôrazniť, že sa prítahuje len rovnorodé. Preto je i príslovie: „Rovný rovného si hľadá.“ Tak sa vždy spriatelí pijani, „sympatie“ majú k sebe fajčiari, tárari, kartári a tak ďalej; ale aj ušľachtilí ľudia sa združujú pre vysoký cieľ.

Teraz to ale pokračuje ďalej: To, o čo sa usiluje duchovne, prejaví sa nakoniec aj *fyzicky*, pretože všetko duchovné prenikne do hrubohmotnosti. Pritom nám musí padnúť do oka zákon spätného pôsobenia, lebo myšlienka je stále spojená s pôvodcom, a týmto spojením vyvoláva spätné vyžarovanie.

Hovorím tu stále len o *skutočných* myšlienkach, ktoré majú v sebe živú silu duševného cítenia. Nehovorím o plytvaní silou mozgovej hmoty, zverenej ti ako nástroj a vytvárajúcej len prchavé myšlienky, ktoré sa objaví len ako tieň podobné pary v divokom zmatku a našťastie sa veľmi skoro rozplynú. Také myšlienky stoja ťa len čas a silu a premárňuješ tak zverený ti majetok.

Ak napríklad o niečom vážne premýšľaš, stáva sa táto myšlienka v tebe mocou mlčania silne magnetickou, prítahuje k sebe všetko podobné, a tým sa oplodní. Dozrieva a prekračuje rámec zvyčajného, preniká tým dokonca aj do iných sfér, odkiaľ sa jej dostáva príviv vyšších myšlienok ... inšpirácia! Preto pri inšpirácii musí základná myšlienka vychádzať od teba samého, na rozdiel od mediality. Musí vytvoriť most k druhému svetu, k svetu duchovnému, aby tam vedome čerpala z prameňa.

Inšpirácia preto nemá s medialitou nič spoločné.

6. MLČANIE

Inšpiráciou myšlienka v tebe dozrela. Pristupuješ k uskutočneniu a *svojou silou zhustené privádzaš* k stvárneniu to, čo sa už predtým vznášalo vo vesmíre v nespočetných jednotlivostiach ako myšlienkové formy.

Takýmto spôsobom vytváraš s duchovne dávno existujúcim *novú formu* pomocou zlučovania a zhustovania! Tak sa v celom stvorení vždy menia iba formy, pretože všetko ostatné je večné a nezničiteľné.

Chráň sa pred zmätenými myšlienkami, pred každou plytkosťou v myslení. Povrchnosť sa trpkou vypomstí, pretože ňá rýchlo uvrhne na kolbište cudzích vplyvov, čím sa stávaš veľmi ľahko náladovým, mrzutým a nespravodlivým voči svojmu najbližšiemu okoliu.

Ak prechovávaš skutočnú myšlienku a pevne na nej trváš, musí nakoniec v nej nazhromaždená sila nútiť aj k uskutočneniu, pretože vznik a vývoj všetkého odohráva sa výhradne duchovne, lebo *každá sila je len duchovná!* Čo sa potom stáva pre teba viditeľným, sú vždy len posledné účinky predchádzajúceho duchovne-magnetického deja, prebiehajúceho trvale rovnomerne podľa pevne stanoveného poriadku.

Pozoruj a keď premýšľaš a vycitňuješ, dostane sa ti čoskoro dôkazu, že všetok skutočný život môže byť popravde *len duchovný*; a že jedine v ňom je skrytý pôvod aj vývoj. Musíš dôjsť k presvedčeniu, že všetko to, čo vidíš telesným zrakom, sú skutočne len dôsledky večne poháňajúceho ducha.

Každému činu, ba i najmenšiemu pohybu človeka predchádza vždy duchovné chcenie. Telá hrajú pritom iba úlohu duchovne oživených nástrojov, ktoré došli k zhutneniu len silou ducha. Práve tak aj stromy, kamene i celá zem. Všetko je oživené, prežarované a poháňané tvorivým Duchom.

Keďže celá hmota, teda všetko pozemsky viditeľné, je len výsledkom duchovného života, nebude ti ťažko pochopiť, že podľa druhu *najbližšie* nás obklopujúceho duchovného života utvárajú sa aj *pozemské pomery*. Čo z toho logicky vyplýva, je jasné: Múdrym poriadkom stvorenia je človeku daná sila, aby si on sám vytváral pomery so silou samého Stvoriteľa. Blaho tomu človeku, ktorý silu používa len na to dobré! Beda však tomu, kto sa dá zviest', aby ju použil na zlé!

Duch je v ľuďoch len obklopený a zatemnený pozemskými žiadosťami, ktoré na ňom lípnú ako trosky, zaťažujú ho a strhujú dolu. Jeho myšlienky sú teda činy vôle, v ktorých spočíva sila ducha. *Človek sa môže rozhodnúť pre dobré alebo zlé myslenie a môže tak riadiť Božiu silu k dobru, ako aj k zlu!* V tom spočíva zodpovednosť človeka, veď za to ho neminie odmena alebo trest, pretože všetky následky myšlienok sa vracajú k východisku podľa zákona zvratného pôsobenia, ktoré nikdy nezlyhá a ktoré je v tom s úplnou istotou neochvejné, teda neúprosné! Tým aj nepodplatiteľné, prísne a spravodlivé! Nehovorí sa to isté i o Bohu?

Ak mnohí protivníci viery nechcú dnes nič vedieť o božstve, to všetko nič nemôže zmeniť na skutočnostiach, ktoré som uviedol. Ľudia potrebujú len vážne

6. MLČANIE

zahľbiť sa do vedy, vynechať slovo „Boh“ a nájdú *presne to isté*, len vyjadrené inými slovami. Nie je potom smiešne ešte sa o to hádať?

Nikto nemôže obchádzať prírodné zákony, nikto nemôže plávať proti ich prúdu. Boh je sila, ktorá udržuje v činnosti prírodné zákony, sila, ktorú ešte nikto nepochopil, nikto nevidel, ale ktorej *účinkym* musí každý vidieť, cítiť a pozorovať denne, každú hodinu, ba aj v zlomkoch každej sekundy, ak len vidieť *chce*, a to v sebe, v každom zvierati, v každom strome, v každom kvete, v každej žilke listu, keď sa prediera z púpäťá na svetlo.

Nie je to zaslepenosť tvrdošijne tomu odporovať, zatiaľ čo každý, i samotní tvrdošijní popierači, existenciu tejto sily potvrdzujú a uznávajú? Čo je to teda, čo im bráni, aby túto uznávanú silu nazývali Bohom? Je to detinský vzdor? Alebo určitý stud musieť priznať, že sa po celý čas snažili tvrdošijne niečo popierať, čoho jestvovanie im už oddávna bolo jasné?

Asi nič z toho. Príčina spočíva v tom, že sa ľudstvu tak z mnohých strán predkladali karikatúry veľkého božstva, s ktorými po vážnom skúmaní nemohlo súhlasiť. Všeobsiahla a všetko prenikajúca sila božstva sa musí zmenšiť a zneuctiť pokusom vtesnať ju do obrazu.

Pri hlbšom premýšľaní prideme na to, že nijaký obraz nemôžeme s ňou uviesť do súladu! Práve preto, že každý človek v sebe prechováva myšlienku na Boha, zdráha sa podvedome proti obmedzeniu tej veľkej nepochopiteľnej sily, ktorá ho vytvorila a ktorá ho vedie. *Dogma* má na svedomí veľkú časť tých, ktorí sa vo svojom odpore snažia zachádzať príliš ďaleko, veľmi často i proti istote, žijúcej v ich vlastnom vnútri.

Nie je však ďaleko hodina, kedy nadíde duchovné prebudenie! Kedy sa budú správne vykladať slová Spasiteľa, správne chápať jeho veľké vykupiteľské dielo. Lebo Kristus nám priniesol vyslobodenie z temna a usmerniac nás na cestu Pravdy, ukázal ako človek cestu k jasným výšinám! A krvou na kríži spečatil svoje presvedčenie!

Pravda nebola nikdy iná, ako bola už vtedy, akou je dnes a akou bude ešte za desaťtisíc rokov, lebo je večná!

Preto sa učte poznávať zákony, spočívajúce vo veľkej knihe celého stvorenia. Podriaďiť sa im znamená: milovať Boha! Ved' potom už neprinášaš nijaký nesúzvuk do harmónie, ale prispieješ k tomu, aby zvonivý akord zaznel v plnej výške.

Či teraz povieš: Podrobujem sa dobrovoľne jestvujúcim prírodným zákonom, pretože je to pre moje dobro, alebo: Podrobujem sa vôli Božej, ktorá sa prejavuje v prírodných zákonoch, alebo: onej nepochopiteľnej sile, ktorá udržuje v činnosti prírodné zákony ... je nejaký rozdiel v jej v účinku? Sila je tu a ty ju uznávaš, *musíš* ju predsa uznávať, pretože ti nič iné nezostáva, len čo trochu premýšľaš ... a tým uznávaš svojho Boha, Stvoriteľa!

A táto sila pôsobí v tebe i pri myslení! Preto ju nezneužívaj na zlé, ale myslí len

6. MLČANIE

na dobré! Nezabúdaj nikdy: Keď tvoríš myšlienky, používaš Božiu silu, s ktorou si schopný dosiahnuť to najčistejšie, najvyššie!

Nespúšťaj pritom nikdy zo zreteľa, že všetky následky tvojho myslenia dopadajú stále späť na teba, vždy podľa sily, veľkosti a rozsahu *účinku* myšlienok v dobrom i zlom.

Pretože myšlienka je duchovná, vracajú sa i následky *duchovne*. Preto ťa dostihnú, nezáleží na tom, či tu na zemi, alebo potom po tvojom odlúčení v duchovnej ríši. Pretože sú duchovné, nie sú viazané na hmotu. Z toho vyplýva, že *rozpad tela nezruší účinky!* Odplata v spätnom pôsobení príde celkom iste, skôr alebo neskôr, tu alebo tam.

Duchovné spojenie ostáva stále pevné so všetkými tvojimi skutkami. Ved' aj pozemské hmotné činy majú predsa duchovný pôvod v tvorivej myšlienke a pretrvávajú i po zániku všetkého pozemského. Preto sa správne hovorí: „Tvoje skutky na teba čakajú, pokiaľ ťa ešte v spätnom účinku nestihla odplata.“

Ak si pri spätnom účinku ešte tu na zemi, alebo znovu tu, prejaví sa potom sila následkov z duchovnej ríše *vždy podľa druhu* v dobrom alebo zlom, a to buď na pomeroch, na tvojom okolí, alebo priamo na tebe samom, na tvojom tele.

Tu treba ešte raz veľmi dôrazne upozorniť: *Opravdivý skutočný život je život duchovný!* A ten nepozná ani čas, ani priestor, a preto ani žiadne odlúčenie. Stojí nad pozemským vnímaním. Z toho dôvodu zastihnú ťa následky, nech si kdekoľvek, a to vtedy, keď sa podľa večného zákona účinnok vracia k východisku. Nič sa pritom nestráca, všetko príde celkom iste.

Týmto sa rieši teraz i tak často kladená otázka, ako je možné, že očividne dobrí ľudia musia niekedy v pozemskom živote ťažko trpieť, takže sa na to pozerajú ako na nespravodlivosť. *To sú odplaty, ktoré ich musia zastihnúť!*

Teraz poznáš rozlúštenie tejto otázky, ved' tvoje terajšie telo nehrá pritom žiadnu rolu. Tvoje telo predsa nie si ty sám, ono nie je celým tvojím „ja“, ale iba nástroj, ktorý si si vyvolil, alebo ktorý si musel prijať, vždy podľa pretrvávajúcich zákonov duchovného života, ktoré môžeš nazvať i zákonmi kozmickými, ak sa ti to takto zdá byť zrozumiteľnejším. Terajší pozemský život je len krátkym úsekom tvojho skutočného bytia.

Bola by to zdruvujúca myšlienka, keby pritom nebolo žiadneho uniknutia, ani moci, ktorá pôsobí proti tomu ako ochrana. Ako ne jeden človek musel by pri prebudení sa do duchovného života zmalomyselneť a priať si radšej spať ešte v starom pohodlí. Lebo on nevie, čo všetko na neho čaká, čo ho ešte stihne v spätnom pôsobení z minulosti! Alebo, ako ľudia hovoria: „Čo musí naprávať!“

Buď bez starostí! S prebudením je ti v múdrom riadení veľkého stvorenia ukázaná cesta onou *silou dobrého chcenia*, na ktorú som už zvlášť poukázal, ktorá zmierňuje, alebo celkom odstraňuje nebezpečia rozuzľujúcej sa karmy.

Aj to vložil Otcov Duch do tvojich rúk. Sila dobrého chcenia vytvára okolo teba

6. MLČANIE

kruh, schopný rozložiť valiace sa zlo, alebo ho aspoň oslabiť presne tak, ako vzduchová vrstva chráni zemeguľu.

Ale sila dobrého chcenia, táto silná ochrana, pestuje sa a podporuje mocou mlčania.

Preto k vám, hľadajúcim znovu naliehavo volám:

„Udržujte krb svojich myšlienok čistý a cvičte sa v prvom rade vo veľkej moci mlčania, ak sa chcete dostať nahor.“

Otec vložil silu na to všetko už do vás! Potrebujete ju len použiť!